

חובתינו לתקן

- ☆ שמלות וחצאיות קצרות שמתגלה הברך בישיבה, בעליה במדרגות, בכניסה ויציאה ממכונית ובעליה לאוטובוס.
- ☆ שרולים מתרוממים שאינם מכסים כדן בכל מצב.
- ☆ פתח הצוואר פתוח שנראה בליטת העצמות מלפניו או השיפוע בכדדים.
- ☆ חצאיות צרות - **גזרה ישרה** - שבלט בחן הגוף בהרמת הרגל.
- ☆ שסע בחצאית או פתח אחר כגון חגמית סקוטית (מעטפה).
- ☆ גרביים שקופות - שאינן מסתירות לגמרי את צבע הרגל.
- ☆ גרבי ברך - היות ומתגלה בהם בשר הרגל (בישיבה וכדו').
- ☆ הליכה בלא גרביים בפני אחרים (בבית או בסביבותיו).
- ☆ גילוי חלק משערות הראש (מצוי מחוסר שימת לב!).
- ☆ שיער הבטת הטנועות בכתף - ואינן אסופות מאחור.
- ☆ פנים ועיניים צבועות (איפור בולט היה מסיבות חורבן הבית).
- ☆ הליכה ליד אנשים מבושמת בבושם המורגש סביבה.
- ☆ פאות, שהתורה אסרה לנשואה להתנאות בניו שיער בפני אחרים "משום פריצות דגבריי" (תורת הדשן סי' י"א).
- ☆ בגדי גויים כגון בגדי ג'ינס; תכשיטים בולטים.
- ☆ נעליים דופקות ומרעישות; חגורות מוזהבות נוצצות.
- ☆ דיבורים יתירים עם גברים (נגון דיבור יותר מהצורך עם: שכנים, גיסים, עובדים במקום העבודה, עם בעלי חנויות, רופאים וכדו').
- ☆ עמידה במקומות מעבר של רבים או בכניסה לבית כנסת
- ☆ הדחקות בתורים או במעברים צרים (כאוטובוס, בקניות וכדו').
- ☆ דיבור בקולניות או בשפה רחובית; שירה בקרבת גברים
- ☆ התכופות בצורה לא צנועה, ריצה ברחוב, רגל על רגל.
- ☆ כלי תקשורת אסורים!! (נגון: רדיו, וידאו, אינטרנט, הסרטים למיניהם - כולל המצונזרים! ועיתונות פסולה).

וז"ל הרמב"ם (סוטה פ"ד): "וכל מי שאינו מקפיד על אשתו ועל בניו ובני ביתו ומזהירן ופוקד דרכיהן תמיד עד שיגיע שהן שלמים מכל חטא ועוון הרי זה חוטא שנאמר וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא". לידעתך! כל הרבנים קובעים שלבוש שאינו מסתיר כראוי את הגוף - אסור בלבישה, מחטא את הרבים ומסלק שכינה מישראל. אשה הלבושה בו אינה יכולה לפטור עצמה בטענה "שלא יסתכלו". אלא מחובתה להיות צנועה בין בפני הכשר ובין בפני הפרוץ (שאינו שומר עניו) **החובת רחוקה רבנו יונה (גמרא תוספתא) כתב: "וצריכה האשה שחאה צנועה ונזהרת שלא יסתכלו בה בני אדם חוץ מבעלה, מהמסתכלים בה יורדים לגיהנם והיא ענושה כעונש כל אחד מהם, מפני שהחטיאה אותם ולא נהגה צניעות בעצמה וכנסלו בה".** אבא, קח לחשומת לבך, שבהליכה בלבוש לא צנוע, אפשר לצבור מאות עבירות ביום! וכל העונש של אותם שהסתכלו - תלוי בצווארך !!

הרמב"ם כתב (הל' תוספתא ג' ד): "ואלו שאין להם חלק לעולם הבא, אלא נכרתים ואובדים לעולמי עולמים... ומחטאי הרבים". וזאת אפילו אם לא יודעים את ההלכות !!
מלבד זאת אפילו אם אין איש רואה אותה בחוסר צניעותה, אעפ"כ היא גורמת בלבושה הפרוץ לסילוק השכינה ולסילוק ההשגחה השמירה מלמעלה, וכשהשכינה מסתלקת באות צרות נוראות וגוירות קשות על עם ישראל, רח"ל.
חז"ל אולמרים על דור המבול (פרקי דר"א, מובא ברש"י נח"י): "בעוון פריצות אנדרלמוסיה (שואה) באה לעולם והורגת טובים ורעים". על שאר עבירות הקב"ה מאריך אפו, אך על פריצות כועס מיד, ונחתם גזר הדין לרעה, והלילה אסונות וצרות וגזרות קשות באות לעולם (מדרש רבה במדבר ט' ד). לבוש לא צנוע מעורר קנאה וצרות עין בין הכבדות ובעיקר מביא עין הרע ומחלות ממאירות ל"ע, והורס את שלום הבית בין איש לאשתו (וזה"ק נשא ד' קכה, ספרי כי חצא). וכן התריעו צדיקים ז"ע: "מודות חדשות - מחלות חדשות"!!

נצחיותה של הצניעות

כתב הגאון הגדול רבי משה מרדכי עפשטיין זצ"ל

הקדמות לספר קדושים תורה וד"ל:

"קדושת ישראל הוא להתרחק מהעוון המר והנמנה אשר התורה הקדושה צווחה להימנע, ועל איסור אביזרייהו דעריית אשר הם מהמצוות שישאל מחויבים למסור עליהם נפשם, על אלו ועל אביזרייהו. והתורה הקדושה היא נצחית לא תשתנה ולא יוקל האיסור מפני שרבים נכשלו והדבר נעשה חלילה כהיתר הר"ל."

אין תירוצים

אמר הגדוק רבי אליהו לאפיאן זצוק"ל (נב אלה, ג' רמ"א):

"ענין הצניעות ברחוב נעשה הפקר, ועל זה כתוב לאו מפורש בתורה: 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם' ואמרו ח"ל אחרי עיניכם - זו זנות, הרי שאין בהדבר מידת חסירות בעלמא כי אם לא מפורש בתורה [כל הסתמלות אסרה נחשבת לזנות כע"ל... וכתב הרמב"ן ושאר הראשונים שכשמגיע יום הדין ודנים את האדם עומדים בבית הדין של מעלה בעיקר על דבר שהעולם נוהג בו בהפקרות, ובוה מדקדקים על האדם ביותו. ולא כמו שטועים האנשים ואומרים "כנגד העולם הרי אני צדיק בוה" לא כן הדברו אלא אדרבה כל עבירה שנעשית במריקת עול ובפרהסייה (כלבוש הפריצות של היום) הקדוק בין עליה הרבה יותר מעבירה אחרת. כדברים הללו כתב בעל רבינו יונה (אגרת התשובה מה):

"אמרו המכינו ז"ל שפוקד עול הוא מן הרשעים הגמורים (שבעות יג) ובכלל פוקד עול הוא האומר אקיים את כל התורה כולה זולתי אחת מן המצוות, לפי שלא לימדוני אבותי עליה ולא הורגלתי מנעורי להיזהר בה, או שאין נזהרים בה אנשי מקומי, והאיש ההוא הוא מן המורדים והפושעים כי לא יאמר העבד לרבו אבחר מלאכת האלה ולא אבחר באלה. וקראו רבותינו ז"ל את האיש ההוא משומד לדבר אחד. ועליו נאמר "ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת" כלומר שאינו מקבל עליו את כל המצוות שבתורה, והשונה בעמדתו אחת מאה פעמים. בעושה מאה עבירות חלוקות.

למטות שיעוריים בפרהסיא

כתב הגאון רבי אהרן קוטלר זצ"ל (משנת רבי אהרן ר"ג קנ"ו):

"ומקום פה עמד לעורר על ענין מכאוב ומבהיל שטועים בו רבים. כי למרות כל מה שנתבאר, יש רבים הנמנעים מלדבר בזה מסעמי צניעות. שמונ שמים!!! בדור פרוץ וירוד בכל העניינים, בהלבשה וכ' בריש גלי ויש יתבוששו, ולדבר בענייני קדושה וצניעות, זהו נגד הצניעות!!? הוא כל הטעיות היצר גוזלה מזו!! ח"וב מוחלט הוא ללמוד ולדבר בזה בפרהסייה, בין מהבימה, בין בשיעורים לחבורות ועם יחידים וכל מיני הסברה."

גופי תורה והלכות ברורות

כתב האדמו"ר מקלונבורג זצוק"ל (פרקי חינוך וחדוה כח):

הלכות הצניעות אינם חומרא או זמירות גרידא, אשר הרוצה מקיים והרוצה חזל, אלו הם גופי תורה והלכות ברורות. ובמשנה במסכת הורבות (עב): "ואלו יוצאות שלא בכתובה: העוברת על דת משה ויהודית... ופירש"י: "דת יהודית - שנתגו בנות ישראל, ואע"ג ולא כתיבא". נמצנו למדים מרבים אלו, כי כל מנהג שהנחינו בנות ישראל בגדרי הצניעות - קבל תוקף כדת משה שנתנה מסיני! וכל עוברת על מנהגים אלו יוצאת בגט ללא כתובה, כדן עוברת על דת משה.

אסור לשבת בשלווה!!!

הגרא"מ שך זצוק"ל במשאו המרוש (בפתחה לירחי כלה תשל"ג) עק על האדישות מהמצב הנורא כדורנו, וז"ל:

"...ברצוני לומר כמה דברים שאני חושב אותם ליסודיים, שכל אדם צריך ומחויב לדעתם. דברים אלו הם יסוד היהדות ויסוד התורה. בזמננו יש צורך גדול לעמוד ולהתחזק, כיון שרבים רבים קמים עלינו, וצריך לאזור חיל ולהלחם ביום הנה. ועל מה עלינו להלחם? - נגד הרחוב! כי הרחוב מלא פריצות שאי אפשר לתארה. ראו איזה מצב הגענו, כיצד נראים מפני של הרחוב. הרי כיום משם קשה לצאת החוצה, קשה לעבור ברחוב... תכל מלא פריצות נוראה... תאמרו לי אתם, האבות, האם יכולים אתם להרשות לבנותיכם לצאת החוצה? האם ניתן לסמוך עליהן? אמרו לי, כיצד אפשר לשבת בשעה זו בחבוק ידיים, בשלות, עם הטלית בבית המדרש מבלי לדעת היכן מסתובבים הילדים. הרי צריך לצאת לרחוב ולזעוק: אוי, גיעוואלדו! זה בורעו אי אפשר בשעה כזו לשבת בשלות. למי שיש בת הוא חייב לדעת לחיוב היא הולכת, מה היא לזמרת..." (נאמר בפתחה לירחי כלה תשר"ג ונדפס במכתבים ומאמרים ד"ה סי' תקס"א).